

eene welsprekende redevoering van den predikant Rogers. De gemoederen werden echter hartstoeftig gestemd, toen Dr. Herber Evans de Engelse broeders Nonconformisten te hulp riep om Wales' kerk vrij te maken.

De kansen voor de vrijmaking der Schotse kerk staan mede niet slecht. Toen den 2den Mei in de avondzitting van het parlement, een Bill ingebracht werd voor de *Scotch Disestablishment* (voorstel tot opheffing der Staatskerk in Schotland), kwam de partij der Tories daartegen op; schoon gewoonlijk het indienen van een wetsvoorstel zonder slag of stoot doorgaat. Toen men gestemd had over de vraag of Dr. Cameron zijn voorstel mocht indienen of niet, bleek het, dat voor de indiening 246 leden, en er tegen 180 leden, zich verklaard hadden. Eene schitterende overwinning, die wel middellijk zal te danken geweest zijn aan de kloek houding van Gladstone en zijne mede-ministers, die Dr. Cameron steunden.

Wij willen openhartig bekennen dat deze dingen ons meer zouden verheugen, indien wij de Nonconformistische kerken minder zagen afglijden van het fundament der apostelen en profeten. Wij zouden het een zegen achten voor Engeland, wanneer de Heere gaf, dat tegenover de Episcopale kerken, waarin vormelijkheid en ceremonie steeds meer de overhand krijgen, om niet te spreken van de Romaniserende richting die onder volk en geestelijkheid veld vindt, en waarin, o zooveel afwijking van de confessie van Westminster gedooft, en waarin het Erastianische stelsel, volgens hetwelk de vorst des lands ook het hoofd is van de kerk, gehuldigd wordt, vrije kerken zich openbaarden, die de banier van de reformatie hooghielden.

Maar, helaas! blijkt het altijd weer, dat de betreurd Spurgeon juist gezien heeft, toen hij beweerde dat de congregationalistische kerken, die hun oorsprong hebben in de Independenten van eertijds, nog meer besmet zijn met het gif van de zg. nieuwe school, dan de Baptistische kerken, welke Spurgeon diende. Heeft Spurgeon de koe bij de horens gevat en de gemeenschap met de Baptistische Unie verbroken, toen hij zag dat de *doen grade*, dat is, de afval van de eerste beginselen der waarheid zoo groot was, dat hij er mede breken moest, gelijk men een kettersch mensch moet, verwerpen na de eerste en tweede vermaning — in de congregationalistische kerken is tot hertoe geen Spurgeon opgestaan.

Maar ook blijkt de z. g. nieuwe school vele aanhangers te hebben onder de geestelijken van de Episcopale kerk. Deze dagen verscheen van den aartsdeken van Westminster F. W. Farror, D. D. en F. R. S., een bekend redenaar en voorvechter van de Episcopale kerk, een werk over het eerste boek der Koninkingen. Uit dit boek blijkt dat Dr. Farror al de resultaten der z. g. 'hooger critiek' in betrekking tot den datum en waarschijnlijk auteurschap van het boek der Koninkingen aanvaardt. Het is hier duidelijk dat het geschrift werd vóór het jaar 536 v. Chr.; substantieel was het gereed voor de Babylonische ballingschap, ongeveer 600 jaren voor de geboorte van Christus, ofschoon sommige dingen door een lateren redactor ten tijde der ballingschap er aan toegevoegd zijn. De schrijver leefde dus 600 jaren na Samuel. Hij zoekt aan te toonen dat de schrijver Jeremia moet geweest zijn, of een zijner tijdgenooten, terwijl beide schrijvers een terugslag geven op de woorden en denkbeelden die in het boek Deuteronomium te vinden zijn. Het boek is voorzien van een inleiding in 6 hoofdstukken, waarin hij de stof verdeelt in drieën: David en Salomo, de scheuring van het rijk en Rehab en Elia.

De voorstelling van David's jammerlijken ouderdom, zoo zegt een criticus, die met den aartsdeken op hetzelfde standpunt staat, zijn schildering van Salomo's afpersing voor het bouwen van den tempel en van zijne haren, zal een gevoel van afkeer verwekken bij hen die de traditionele denkbeelden omtrent David en Salomo huldigen. Maar deze criticus troost er zich mede, dat daardoor 'menigen een groter gevoel van realiteit gegeven zal worden.' Dezelfde criticus beeldt zich in, dat het boek van den aartsdeken bekoort door frisheid en door een zeer geestelijke opvatting van het Evangelie van Christus. Het volk dat het Evangelie van Gods vrije genade in Christus lief kreeg, zal echter dit boek verwerpen, als een bestrijding van hetgeen door 'Heeren genade diebaar werd voor het hart.

Nu heeft men niet te vrezen, dat de moderne theologie of de nieuwe school in de vrije kerken zoover gaan zal, als in de Anglicaanse staatskerk. De kerken die leven van de overtuiging der gemeente, verlopen ten slotte geheel wanneer een leer verkondigd wordt, die den Christus naar de Schriften openlijk aanrandt. Daarentegen blijft het organisme van een staatskerk nog lang ten staan, al knaagt er ook de worm van het ongeloof aan. Wij houden het niet voor onmogelijk dat mannen als Dr. Farror ook daarom krampachtig aan de Engelse Staatskerk vasthouden, omdat zij instinctmatig gevoelen, dat hunne positie en rijke tractementen gevaar lopen, zoodra als zij op het terrein van de vrije kerk gebracht worden.

Toch bewijst het voorbeeld van Ierland en van Amerika ten duidelijkste, dat een kerk niet eenen bisschoppelijke regering, ook onafhankelijk van den Staat leven kan. Nog steeds blijven wij uitzien naar den man, die in de vereenigde koninkrijken den moed en het talent bezit, om den strijd tegen de z. g. 'nieuwe school' principieel en stelselmatig aan te binden. Protesten en klachten over de 'down grade' zijn er wel, maar de man die de strijdkrachten tegen het wassend ongeloof weet te verzamelen en te leiden, ontbreekt helaas. De Heere verwekke hem.

WINKEL.

Voor Kinderen.

PINKSTEREN.

Onder alle feesten, welke we telken jare wederom vieren is het Pinksterfeest zeker een der heerlijkste, maar ook der gewichtigste. Tegen den aanvang des jaars gedanken we hoe onze Heere op aarde is gekomen en rijk zijne arm is geworden om velen rijk te maken. Later weder komen de dagen die ons herinneren aan des Heeren bitter lijden en sterven voor ons, maar verder ook aan zijn opstanding uit de dooden, waardoor wij nu weten dat Hij de Zone Gods is.

En als dan eindelijk de dag voorbij is die ons spreekt van des Heeren Hemelvaart, dan komt het Pinksterfeest.

Dit spreekt ons natuurlijk nu niet allereerst

van den Heere Jezus zelf, maar allereerst van de bevestiging der belofte die Hij gegeven had zeggende, dat het nut was dat Hij wegging, want dat de Trooster in zijne plaats komen zou, namelijk de Heilige Geest, die des Heeren discipelen alles leeren, en hen in al de waarheid leiden zou.

Dat Woord geloofden de discipelen en zij bleven eendrachtelijk bijeen, de belofte verwachtende. Deze nu kwam op den Pinksterdag, toen zij bijeen waren. Een gemisch kwam er als van een geweldigen wind; vurige tongen werden gezien; de apostelen begonnen te spreken in vreemde talen, en dit al waren de teekenen dat de Heilige Geest Gods werd uitgestort op degenen, wien Hij was beloofd.

En nu werkt de Heilige Geest, die op den Pinksterdag is uitgestort, op en in de harten der menschen en der kinderen. Hij is de Geest die in alle waarheid leidt en die dat ook u en mij wil doen. Zelfs zegt de Heere God nadrukkelijk in zijn Woord: 'Indien dan gij, die hoort, wilt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal uw Hemelsche Vader den Heiligen Geest geven, dengeenen die denzelven van Hem bidden.'

Van nature hebben wij geen licht in de wegen Gods; wij zijn blind. Maar nu komt de Geest Gods en verlicht ons verstand en opent onze oogen, zoodat wij de waarheid zien en verstaan en alsoo begrijpen wat tot ons eenwig heil noodig is.

Doch dit zou niet genoeg zijn. Want iemand kan heel goed den weg weten en de waarheid kennen en nog veel meer, zonder dat hij daarom nog komt tot het ware leven, dat in den Heere Christus is.

De Heilige Geest echter opent niet alleen ons verstand, zoodat wij de waarheid vatten en bevatten, maar neigt ook ons hart om haar aan te nemen. Daarop nu komt het vooraf aan. Dan eerst helpt het ons, dat wij al de goede en heerlijke dingen weten, die God ons in zijn Woord heeft geopenbaard.

En ook wanneer iemand door Gods groote genade, eenmaal heeft leeren inzien hoe groot zijn zonden zijn, maar ook weet dat hij verlost is door het diebaar bloed van het Lam dat geslacht is, dan, ja juist dan komt de Heilige Geest wonen en werken in hem. Waartoe? Om hem te leeren, te leiden, te vermanen, te raden, te troosten. Kortom, die Geest woont in hen die gelooven en leidt hun wegen en gangen, zoodat de apostel zelf zegt van de kinderen Gods, dat hun lichamen tempelen des Heiligen Geestes zijn, dat is, dat de Geest in hen woont.

Lieve vrienden, zoo zij het ook zoo bij en met u!

En voelt gij, dat ontbreekt mij nog, laat het dan uw gebed tot God zijn, opdat Hij u geve zijn Heiligen Geest. Uw aardsche vader weigert u geen goede gaven, maar de Hemelsche Vader zal u ook zekerlijk de beste geven.

ON MIET.

Voor tweehonderd jaren had men, gelijk nu nog wel, in de moerasige streken van Italië, last van allerlei ongesteldheden, die door de vochtigheid en de schadelijke dampen werden veroorzaakt.

Nu gebeurde het dat in een dier streken een boer een huis en erf kocht, die er zeer goedkoop waren. 'Duurde echter niet lang of ook hij kreeg het met de moeraskoorts te kwaad. Dokters waren er in de buurt niet, en dus moest de man zich zelf maar helpen. Hij ging, toen hij maar even kon, 'tveld in en zocht er kruiden. Die kookte hij en dronk van het sap en het hielp hem van de koorts af. Later voegde hij er nog wat bij, liet wat weg en zoo kreeg hij eindelijk een drankje dat hem en anderen hielp.

Het duurde niet lang of van allen kant kwamen tot hem om ook zoo'n drank te krijgen. Nu, de man wilde ook wel helpen, maar tegen betaling. Wie arm was betaalde weinig, wie wat bezat veel meer. De man verdiende er aardig geld mee.

Op zekeren dag toen hij weder veel verkocht had zeide zijn vrouw tot hem:

'Zou het niet beter zijn, als gij dien drank niet liet betalen of althans voor heel weinig verkocht. De kruiden kosten u toch niets en het koken beduidt ook niet veel.'

'Hoor eens vrouw, zei de man, dat zou juist verkeerd zijn. Wie niets heeft kan mij toch ook terecht. Maar overigens. De menschen willen liever alles dan *goed geholpen worden om niet*. Daarom doe ik zoo als ik doe en help met wat ik verdien degenen die 't noodig hebben.'

Wat dunkt u, had die man gelijk? Hebt gij ook wel eens zoo iets opgemerkt?

HOOGHEID.

Ingezonden Stukken.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Aan Prof. Dr. A. KUYPER.

Hooggeleerde Heer!

In uw stukje 'Armenkerk' in No. 800 van de *Herant*, uit U een klacht over de onverbiddelijkheid der beginselen, en ge kiest het beeld der gescheurde porseleinschaal, om het karakter te teekenen van het aristocratisch systeem, van voorkeur in zitplaats, op grond van rang of geld, in de kerk ingesloten.

Onverbiddelijk zijn dan ook, — toen deze zonde tegen het beginsel der Heilige Schrift, tegen het woord van den heiligen apostel Jacobus: 'Mijne broeders, hebt niet het geloof onzes Heeren Jezus Christus, des Heeren der heerlijkheid, met aanneming des persoons' — de kerk ingesloten is, onze armen de kerk uitgegaan.

Uw stukje gold de synodale kerk te Leiden. Maar wat te zeggen, Hooggeleerde Heer, van een Gereformeerde kerk, die in 1887 tot reformatie gekomen, eerst 5 jaren uit vrijwillige offers leeft, niet te kort gekomen is, en die op eenmaal het aristocratisch plaatsen verheuren zich door haar kerkraad in overleg met bestuurders der kerk-kas ziet opgelegd?

Wat kan daarentegen door een gewoon lid der gemeente worden gedaan?

Dringend vraagt ondergeteekende om daaromtrent eenige inlichting te mogen ontvangen.

Voor '86 hebben wij ons in onze schuldige liddichheid voor God, altijd getroost met de gedachte: 'De Heere werkt nog met Zijnen geest in de kerk'.

Toen voor ons (zoo bekrompen waren we wel) de Synodale kerk.

Maar onze liddichheid is ons zonde geworden, en de reformatie is door de gunste en hulpe onzes Gods in beginsel aanvaard.

Voor '86 was het ons vaak genoeg zoo we de zonde maar zagen; zoo de breuk maar werd ontdekt; en de *Herant* heeft zeker niet weinig bijgedragen om de oogen te openen van hen, die zich tot de eere van Christus voelden vernieuwd.

Toch was in die dagen het leven vaak gemakkelijker dan nu. Men dacht zich het Hervormde Genootschap wel 'de kerk'.

Men wist dat men met haar leden een soort gemeenschap had.

Men mocht van haar weeshuizen en andere voorrechten gebruik maken.

Maar innerlijk één gevoelen met al haar leden, dat was onmogelijk!

Dat kon, dat mocht immers niet voor God. Hoe zou de geloovige gemeenschap hebben met den ongeloovige.

Hoe een *enige* band der gemeenschap bestaan tusschen een belijder en bestrijder van de zondendood en opstanding van onzen Heere Jezus Christus.

Onmogelijk immers?

Met alle vrijmoedigheid groepeerde men zich.

Men deed in zijnen kring wat men het best dacht.

En met het ambt, ja, met het ambt bemoeide men zich niet, men telde het niet, althans niet zoo men plaatselijk verre in de minderheid was.

En zoo heeft men buiten het ambt om, soms wel plaatselijk geëvangeliiseerd.

Men heeft zijn oude schrijvers gelezen, of men liep naar den besten dominee in den omtrek.

Aan zondige toestanden gewoon geworden, ergerde men zich maar half.

Men verblijdde zich veel meer.

De Heere zou met Zijnen Geest doorwerken.

En Hij heeft doorgewerkt, maar niet zoodals wij hadden gedacht. Niet het Genootschap gebeterd; — het was niet te beteren.

Maar Hij heeft ons in Zijne genade ontdekt aan het gansch zondig samenstel van zoo'n Genootschap, en geleid op den weg door onze vaders bewandeld.

Daar ontmoeten we de broeders en zusters, ons reeds in '86 voorgestaan.

Op eenmaal veranderd van kerkegeering, en groepen om naar onze schoone belijdenisschriften als accoord van kerkelijke gemeenschap te wandelen; ook groepen, om niet langer als geestelijke individuen, maar als voor elkander onmisbare leden van het lichaam van Christus te leven.

Niet langer het zeggen van de hand tegen den voet: Ik heb u niet van noode!

In beginsel een schoon ideaal.

Practisch een zelfverloochening de beoefening.

En daarom heb ik gezegd: dat het leven voor '86 vaak gemakkelijker was dan nu.

Thans mag een liddelijk aanzien van verkeerde beginselen niet meer geduld.

Maar wat moet er dan gedaan worden zoo een kerkeraad verkeerde beginselen invoert, en op een gemotiveerd schrijven tegen de ingevoerde regeling, zonder weerlegging der motieven, eenvoudig antwoordt: Wij zien het niet in.

Mischien, Hooggeleerde Heer! heb ik wat veel woorden gebruikt om mijne gedachte en vraag kenbaar te maken; toch waag ik het om een woord uit het hart geschreven, aan U toe te zenden, met vriendelijk verzoek het in de *Herant* op te nemen, en er eenig advies op te willen geven. Zie ik den toestand verkeerd in, dan aanvaard ik dankbaar uwe terechtwijzing. Maar dreigt er voor onze mop pas tot reformatie gekomen kerken werkelijk gevaar, dan worde het om der lieve broeders wil niet bedekt, maar ontdekt, opdat de scheur niet zoo diep scheure, dat zelfs krammen niet koperaad niet meer gaat.

U bij voorbaat vriendelijk dank zeggende, teken ik mij met de meeste hoogachting,

Uw dw. dr. en broeder in Christus, GAARNE GETROUW.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Koevoorden, E. Baarsma te Onswedder-Mussel. — Langerak aan de Lek, F. Snel Pz. te Geestoren en Gelselaar (bij Borkulo). — Sciens, J. Gidonius te Broek op Langendijk a. Nieuwe-Heilover, A. D. C. Kok, cand. — Bodegraven, J. Broekstra te Nijmegen. — Scheerda, D. Vrieling te Appelscha, a. a. — Bussum, G. van Setten Jr., cand. te Ammerdam. — Nieuwedorp, F. Moet te Opperdoes. — Overdiep, P. A. B. Sillevius Smitt, cand. aan de Vrije Universiteit.

AANGENOMEN: Giesse-Nieuwkerk, F. Haverkamp, cand. te Tholen. — Oostwold (Oldambt), E. Prinsen, cand. aan de Vrije Universiteit. — Rinsumageest c. a., H. C. van den Brink, cand. te Hilversum.

BEDANKT: Hoogvliet, J. J. Smit te Beverwijk, A. — Midrecht, H. C. van den Brink, cand. te Hilversum. — Montfoort, P. A. B. Sillevius Smitt, cand. aan de Vrije Universiteit.

Nederduitse Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Leeuwen, D. van Krevolen te Hoogvliet. — Abbenbroek, W. Hellem te Woldendorp. — Heerjansdam, J. C. Klomp te Lunteren. — Katten-dijk, J. H. Gunning E.H., cand. te Oosthem. — Soesterberg, A. van der Sluis, cand. te Wierden. — Oudam, D. Brinkman te Nede. — Meteren (bij Giddermans), J. H. Gunning E.H., cand. te Oosthem. — Ernst, S. H. A. Begemann, oud pred. uit Ned. Indië. — Waarder (a. Gouda), D. F. Meijma te Ouddorp op Plakke. — Augustinus, B. Zoete te Grijskerke. — Marsum, B. H. Colebrand te Tiel. — Oostervliet, A. J. Meerburg Starens te Heumen en Malsed. — Vlaardingen en Gouda, D. Nijhuis te Veenendaal. — Simonsdijk en Biet, H. D. Hellem, cand. te Leiden. — Dams, A. v. d. Sluis, cand. te Lunsjbroek. — F. H. Koster te Scherpenzeel. — Wolsom c. a., G. Casemier te Elsumra. — Brakel, J. H. Gunning E.H., te Oost-Hem. — Zuidervoude, E. J. Heijges te Durgardam. — Kertgens, C. J. Sin Dijkster, J. A. te Dussen. — Makkum (Rienland), H. ten Kate te Harderwijk. — Eemnes-Binnen, J. Beijer te Maartensdijk bij Utrecht. — Heemkerk, W. van Elden te Deurne. — Hijkersmilde en Kloosterveen, H. A. E. Heijne te Amerongen. — Eemnes, Beyer te Maartensdijk. — 'A Gravenpolder en Brakel, J. H. Gunning E.H., cand. te Oost-Hem.

AANGENOMEN: Abbenbroek, W. Hellem te Woldendorp, gen. Vermonten. — Westmaas, C. L. Quiré, pred. van Meelken, cand. Prov. kerkbestuur van Zuid-Holland. — Soest, D. P. Brans te Leersum. — Waasem en Brantsum (Fr.), Dr. C. J. Niemeijer te Blokke.

BEDANKT: Haulerwijk, G. Boersma te Heemse. — Zevenhuizen, H. L. Roosbeem te Vullst bij Tiel. — Oosterveen en Echten, H. Visser te St. Jansge. — Elburg, C. Hartwigsen te Oud-Bellert. — Tiel, J. C. Niemeijer te O. en W. Blokier. — Sprang, E. C. Gravenreijer te Gorinchem. — Maum (Gr.) R. Klein Kon. te Harderwijk. — Deltavliet, Otto Schrijke te De Lemmer c. a. — Kinderdijk en Nieuwe Lekkerland, J. J. de Kat Angelino te Delf (bij Gelderland) (classis Zalt-Bommel). — Bahloienbroek c. a., J. Salim, cand. te Kampen. — Doldum, Bisschop te Twisk. — Medemblik, J. D. C. Koch Jr. te St. Maartensbrug. — Terheide, J. M. Conradi te De Lier. — Nieuwe Wetering, J. H. Schreuder te Bleswillig. — Randorp en Schellingwoude, B. de Plaque te Gouding. — Beusdijk, J. Schrijns te Schermer. — Korijm, Dr. P. A. Riedel te Krommenie.

Advertentien.

Heden overleed, na een zezjarig smartelijk, doch geduldig lijden, mijne geliefde Echtgenote

GRIETJE KAARS, in den ouderdom van 40 jaren.

De stille hope, dat zij henening waar geen smart meer wordt geleden, lenigt mijne droefheid.

K. TEERHUIS Pz. Riland Marken, 12 Mei 1893.

EEN BURGERMEISJE.

oud 30 jaar, Geref., biedt zich aan tegen Aug. a. s. of eerder, als hulpe in de huishouding of bij kinderen. Van goede getuigen voorzien. Fr. brieven, lett. A. A., Bureau *Herant*.

WORLEDGE'S HEAD-ACHE LOTION

is het beste, onschadelijke middel tegen

HOOFDPIJN

(uitwendig te gebruiken).

Verkrijgbaar door het geheele Rijk in flesschen van:

500 gr. à f 0.80; 250 gr. à f 0.45;

125 gr. à f 0.25.

Hoofd Agent voor Nederland en Koloniën,

JAN W. HAVERKAMP,

SPIJSTRAAT 54, AMSTERDAM.

GOLDSCHMEDING'S PIANO- en Orgelhandel,

Warmoesstraat 141, Amsterdam,

biedt steeds de meest uitgebreide sortering Instrumenten en zendt direct op aanvraag Catalogi, Prijlijsten en Conditiën.

DIRECTE INVOER. LAAG PRIJZEN.

De POKKEN,

hoe zij ontstaan, welke voorbehoeding er tegen is (niet door inenting) en hoe zij langs den natuurlijke weg te genezen zijn, benevens voorstellen ter voorkoming van nadelige gevolgen der inenting en afschaffing van de Wet op de Vaccine, met een voorrede over Prof. Kock's Tuberculose-Inenting en hare waarschijnlijk resultaten. Prijs 60 Cent.

Amsterdam. SEYFFERT'S Boekhandel.

A. DE ROODE & Co., SCHIEDAM.

FABRIKANTEN VAN

OLIENE en LOOG.

(Opgericht 1878.)

Aan bovenstaande Fabriek 1e en 2e Qualiteit steeds te verkrijgen tegen concurrerende prijzen

UITGAVE VAN HÖVEKER & ZOON, TE AMSTERDAM.

GEDICHTEN

VAN

J. A. WORSER.

Prijs f 1.25. In stempelband f 1.90.

Heden verscheen de 3de Aflevering van de

Schetsen van Leerredenen

door C. H. SPURGEON.

Uit het Eng. vertaald door EL. FREIJSTADT.

De Uitgever H. TEN HOOVE.

Utrecht, 1 Mei 1893.

Prospectus en proefblad wordt op aanvraag gratis toegesonden.

Dezer dagen verscheen:

De gedachtenis

des

Rechtvaardigen.

Korte beschrijving van het leven en zalig afsterven van

Mej. GEERTJE F. MEINDERS,

geb. PETERSEN.

Mit haar Portret.

Prijs f 0.50.

Amsterdam. J. A. WORSER.

P. VAN EIJK.

FIRMA JOHANNES KRAMER & Co.,

Dam 15-17, Amsterdam.

Kopen en verkoopen EFFECTEN, vreemde COUPONS enz. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIE en BELIENING.

Nemen gelden à DEPOSITO met rentevergoeding van 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

GEDRUKT TER KON. NED. STOOMDRUKKERIJ WARMOESESTRAAT 106, AMSTERDAM.

Bij J. H. DUNK, te Rotterdam, verscheen

PORTRET

Van

Ds. H. H. VEDER,

Pradikant te Rotterdam.

Salonform. f 3.50. Cab. f 1.—. Album f 0.50.

Vroeger verscheen:

PORTRET

Van

Prof. Dr. W. GEESINK

en

Ds. A. VAN VEEL.

Cabinetformaat f 1.—. Album f 0.50.

Breebaart's Orgelhandel.

Damrak 23, Amsterdam,

ruim 200 stuks in voorraad.

Laagste prijzen. Vraag Catalogi.

Vrije Universiteit.

De Deputaten, door de Algemeene Synode benoemd, voor het opstellen van een concept van regeling voor de opleiding van bedienaren des Woords, met mandaat dat concept drie maanden vóór het weder bijeenkomen der Algemeene Synode in te dienen, heeft zich van haar taak gekweten. Zij zijn tot de slotsom gekomen, dat eene poging moet worden gedaan om de Theologische school van Kampen met de Theologische faculteit aan de Vrije Universiteit in verband te zetten, en hebben twee concepten overgelegd, welke zij voorstellen voorloopig door de Alg. Synode te doen arresteren; en wel: een concept van statuten voor de Theologische school, en eene concept-overeenkomst met het bestuur onzer Vereeniging voor Hooger Onderwijs. Verder noodigen zij de Alg. Synode uit, deputaten te benoemen, die als onderhandelaren hebben werkzaam te zijn, ten einde het gewenschte verband voor te bereiden en zoodra zij gereed zijn daaromtrent door de eerstvolgende Synode te doen beslissen.

Dat er verband komt, en hoe eer hoe beter, komt ook mij zeer gewenscht voor. Geen tweeërlei opleiding voor de Bedienaren des Woords in onze Gereformeerde kerken; maar één zij de leus; en daarenboven eene opleiding voor zulke dienaren der kerk, die meer bepaald bestemd zijn, om onder Heidenen, Mahomedanen of Buddhisten het Kvangelië der genade te brengen.

—Moge die tijd spoedig ook voor onze kerken komen, opdat zij meer en meer ook in deze haar heerlijke roeping leeren verstaan en daaraan ook beantwoorden.

Daar ik, door verschillende omstandigheden, in een paar weken het gewone overzicht moest achterwege laten, bleef nog achterwege om met dank aan den Heere in herinnering te brengen, dat één onzer candidaten in de rechtsgeleerdheid, de heer H. Okma, met goed gevolg het doctoraal-examen heeft afgelegd.

W. HOVY.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan legaten:

Door den heer Mr. E. C. U. de Balbian van Doorn, van wijlen mej. A. Pearson f 1000.